

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 27. Gerbis Insula a Christiana classe ibidem subsistente capta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](#)

Sæcul. XVI. **A.C. 1560.** *Enimvero si Hispani hac rerum opportunitate usi fuissent, cunctasque copias in terram exposuissent, hic Pirata omni ex parte invasus certe effugere haud potuisset, atque eo capto abs dubio etiam Tripolis fuisset occupata: verum illi duntaxat velitationibus tempus terrentes valido Turcarum agmini, quod in ejus opem accurrebat, se jungeni spatiū indulserē. Postea classis rursus vela fecit, atque Auria non nisi longo post tempore animadvertisit, quod Draguten capiendi occasionem neglexisset. Denique cum propter adversam ventorum vehementiam Christiana classis ad Palum Insulam centum quinquaginta milliaribus Tripoli dissitam remanere cogeretur, ibidem quamplurimi milites peste perierunt, ac prætoria navis, quæ vario commeatu onerata erat, Kerkenum propulsata fuit; quapropter Auria ad Gerbin Insulam reverti statuit.*

§. XXVII.

Gerbis Insula a Christiana classe ibidem subsistente capta.

Quamprimum classis Gerbit appulsa erat, Auria confestim Mauros Turcarum hostes, quotquot in Hispano exercitu erant, in terram exponi jussit, ut vias, per quas ab insula ad continentem

tem transitus patet, obsiderent, His i-^{Sæcul. XVI.}
ta dispositis Christianorum exercitus ^{A.C. 1560.}
facta exscensione feliciter appulsus in
maris ora, quam Schleichus, seu hujus
Insulæ Princeps tenebat, exscensionem
facere parabat: verum hic Maurus mox
Christianorum Belliducem rogabat, qua-
tenus nulla mora Tripolin reverteretur, *Vertot. l.c.*
eoquod facile, si Christiani diutius in ^{p. 395.}
hac Insula subsisterent, ipsum Turcæ,
quibuscum tamen tranquille vivebat,
in sinistri consilii suspicionem trahere
possent: Ad hæc respondit Bellidux,
quod adversis ventis ad hanc Insulam
remeare esset compulsus, de cetero dun-
taxat dulces aquas haustum venisset.
Sub idem etiam tempus quasdam co-
pias, quæ aquam asportarent, exscen-
dere jussit, verum quantocius Mauri, qui
sub exigua colle latitabant, in eas toto
impetu erumpabant, quamvis post cruen-
tam quatuor horarum pugnam fuga
sibi consulere compellerentur, Christia-
nis interea in aciei loco castra metan-
tibus, ut puteos purgandi, ac salubres
ex eis aquas hauriendi spatium nanci-
cerentur. Reportata hac victoria Schei-
chus missis ad Belliducem Oratoribus
eidem, quod Regis Catholici subditus
esse vellet, declarabat, atque in promis-
si pignus eidem obsides submittebat,
arcemque, quæ toti dominabatur civi-
tati,

Sæc XVI.
A C. 1560

tati, tradebat. Postea habitu belli Se-
natū ex Auriæ Ducis consilio sancitum,
arcem propugnaculis tam valide esse
muniendam, ut facile ipsam Insulam in
suam potestatem redigere, simulque Si-
ciliam, & Sardiniam adversus Turca-
rum, & Maurorum excursiones tueri
possent. Ergo quantocius quatuor sa-
xei aggeres in aciem prominentes eri-
guntur, Italīs peditibus operam suam
strenue navantibus, atque Andrea Gon-
zaga hujus laboris sollicitudinem in se
fusciplente.

§. XXVIII.

*Turcæ cum maritimo exercitu in
opem accurrentes.*

Postquam supremo Melitensium Magi-
stro nuntiatum erat, quod Sultanus
validam instrueret classem, mox Guima-
ranum Equitem revocabat, dato nego-
tio, ut die octava Aprilis unacum Ordini
nis triremibus discederet. Ceterum
Carvanus Califa Belliducem visum i-
bat, eique quamcunque opem offere-
bat: verum Schleichus id obsequii ge-
nus, quamvis nonnisi novem distaret
milliaribus, eidem denegabat, veritus,
ne comprehenderetur: Califa autem
in Alcorani verba jurans Regi Catho-
lico, præsente Montregalio, qui Bellidu-
ci ab epistolis erat, submissionem spon-
debat,